

ת"פ 12730/04/17 - מדינת ישראל נגד סלאמה סראחין, אברהים סראחין, מוחמד פראג

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12730-04-17 מדינת ישראל נ' סראחין(עציר)
ואח'

לפני כבוד השופט שמואל הרבסט
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. סלאמה סראחין (עציר)
2. אברהים סראחין (עציר)
3. מוחמד פראג (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שירלי אוחיון

הנאשמים ובא כוחם, עוה"ד מ. יחיא

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

כתב האישום תוקן בשנית במסגרת הסדר טיעון והנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות של התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה, גניבה, גניבת רכב, החזקת מכשירי פריצה לפי סעיפים 406(ב), 384, 413 ב ו-409 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

נוסף לכך הורשעו הנאשמים בעבירה של התנגדות למעצר לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי וכניסה לישראל שלא כחוק, לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

הנאשם 1 הורשע גם בעבירות של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10 א לפקודת התעבורה[נוסח חדש], תשכ"א-1961 ונהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי[נוסח חדש], תשל"ל-1970.

מכתב האישום עולה כי ביום 28.3.17 בין השעה 3:30 לשעה 6:00, במושב בר גיורא, נכנסו הנאשמים לביתה של הגב' אביגיל איטח באמצעות דחיפת חלון הזזה אשר היה סגור אך לא נעול. הנאשמים נטלו צרור מפתחות אשר מחובר לו מפתח רכבה של הגב' איטח מסוג סוזוקי שהיה נעוץ במנעול הדלת ויצאו מהבית. לאחר מכן, הנאשמים נכנסו לרכב

והניעוהו באמצעות מפתח הרכב, כאשר בתוכו תיק, ארנק ושעון זהב. הנאשם 1 נהג ברכב על מנת להעבירו לחוסאן, כאשר נאשם 2 ישב במושב הימני קדמי של הרכב והנאשם 3 במושב האחורי של הרכב.

בהמשך, במהלך נסיעת הנאשמים ברכב בפארק בגין ומשהבחינו במחסום משטרת, בלם הנאשם 1 את הרכב והנאשמים יצאו מהרכב. בכך התנגדו הנאשמים למעצר החוקי והשוטרים נאלצו להשתמש בכוח סביר על מנת לעצורם, לרבות שימוש בגז פלפל.

הנאשמים נעצרו כאשר ידיהם עטויות בכפפות וכן נתפסו ברשום הנאשמים 2 ו-3 פנסים. כמו כן החזיקו הנאשמים ברכב תיק ובו מגזרי מתכת, קטר, שלושה מברגים, סכין יפאנית, חוטי חשמל, ג'בקה ומפתח צינורות ומספרי "תוכי" גדולים.

תסקירי שירות המבחן

הנאשם 1:

מתסקיר שירות המבחן שנערך ביחס לנאשם 1 עולה, כי הנאשם בן 24, נשוי ואב לשלוש בנות בגילאי 10 חודשים עד 4.5 שנים ועד למעצרו התגורר עם משפחתו בחברון ועבד בעבודות שיפוצים מזדמנות.

במשפחת מוצאו הנאשם הוא הבן האחד עשר מתוך שנים עשר אחים ואחיות. אביו, אשר היה רועה צאן, נפטר לאחר התקף לב בגיל 57 ואמו, בת 60, חולה ואינה עובדת.

שירות המבחן התרשם ממשפחה אשר לאורך השנים סבלה ממצוקה כלכלית וקשיי קיום, כאשר המצב החמיר לאחר מות האב.

הנאשם סיים 4 שנות לימוד, לאחר שבגיל 10 נאלץ לעזוב את הלימודים על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. הוא אינו יודע קרוא וכתוב, וכיום לומד עברית במסגרת מעצרו.

רישומי הפלילי מעלה, כי הוא הורשע פעמיים בעבר בגין עבירות כניסה לישראל שלא כדין, גניבה, רכוש, קשירת קשר ותעבורה, אשר בגינם ריצה עונשי מאסר בפועל ונגזרו עליו מאסרים על תנאי שאחד מהם הופעל.

באשר לעבירות בתיק זה, הנאשם מקבל אחריות מלאה על ביצוען. הוא הסביר כי הוא ושותפיו הגיעו לשטח ישראל כדי לחפש עבודה בשל המצב הכלכלי הקשה בחברון. לדבריו הגניבה לא הייתה מתוכננת ורק כאשר הסתובבו במושב, זיהו הזדמנות להרוויח כסף על ידי גניבת המכונית ומכירתה.

שירות המבחן הסביר כי העבירות בוצעו על רקע חיים במצוקה כלכלית מתמשכת מגיל צעיר, כאשר הנאשם רואה לנגד עיניו את בנותיו גדלות לתוך אותה מצוקה. הנאשם למוד ניסיונות לחפש עבודה שלא צלחו וחש חוסר אונים, ואלה הביאוהו לניסיון להרוויח כסף במהירות, תוך חזרתיות בעבירה על החוק.

בסקירת הסיכונים לעבריינות וסיכויי השיקום, צוין בתסקיר, כי הנאשם מצוי תחת לחץ יומיומי לפרנס את משפחתו, וגם מאסר על תנאי שעמד נגדו, לא היווה כוח הרתעה מספיק ואלה מהווים גורמי הסיכון להישנות מעורבו בעבירות. לצד זאת, לנאשם תפיסה עצמית של הורה אחראי, ולמרות קשייו הוא שואף ורואה עצמו כאב ואיש משפחה מסור ומביע

רצון לניהול אורח חיים נורמטיבי.

לבסוף, בהתחשב בחומרת העבירות וביצועה בתקופה בה היה נתון תחת עונש מותנה, ועל רקע עברו הפלילי, לא היה בידי שירות המבחן להמליץ על ענישה שיקומית, ולכן הומלץ כי במידה ויוטל עליו עונש של מאסר בפועל, תהא התחשבות בימי מעצרו, נוכח מצבו המשפחתי. עוד הומלץ על הטלת עונש מותנה.

נאשם 2:

הנאשם 2, בן 26 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים. משפחתו של הנאשם נורמטיבית, אך אביו סובל מבעיות נפשיות, ועל כן נאלץ לצאת לעבודתו בגיל צעיר.

הנאשם נטל אחריות חלקית על מעשיו, אך הביע צער בגינם בשל הסבל הרב שנבע כתוצאה מהם. מאסריו הקודמים לא הביאוהו ללמוד לקח אודות מעשים אלו, ומשום כך אין מקום לשלבו בהליך טיפולי כזה או אחר.

שירות המבחן לא המליץ בעניינו של ענישה כזו או אחרת.

נאשם 3:

הנאשם בן 25 שנים, רווק, אשר טרם מעצרו עבד באופן מזדמן בשיפוצים והתגורר בחברון.

משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושבעה אחים, ולדברי הנאשם המשפחה מנהלת אורח חיים תקין, ללא מעורבות בפלילים. אביו שהיה רועה צאן ונפטר לפני כחמש שנים, היה נשוי לחמש נשים ואב לחמישה עשר ילדים, התגורר עם אם הנאשם.

הנאשם תיאר כי בני המשפחה חיים בדלות רבה, ללא אמצעים כלכליים ובתקופת נישואיו לאמו, היה אביו מבוגר, ולכן מיעט לעבוד ולא היה נוכח ופעיל בקשר ההורי עם הנאשם.

הנאשם למד 11 שנות לימוד, ולאחר מכן עסק בחקלאות על מנת לסייע בפרנסת המשפחה. אביו רצה שימשיך את דרכו כרועה צאן, אך הוא סירב לעשות כן. הוא סיפר שהיה תלמיד טוב, ללא בעיות התנהגות ושלל שימוש בסמים או באלכוהול.

לדבריו, אמו חולה ומטופלת בבית חולים באופן קבוע והגיעה לבקרו במעצר בסיוע "הצלב האדום" והוא הביע דאגה למצבה הרפואי והתמודדותה עם מצוקות חייהם ומעצרו.

נוכח מגוריו מחוץ לישראל, לא עמד בפני שירות המבחן רישום פלילי קודם שלו, אך הנאשם מסר כי בשנת 2015 הורשע בגין גניבת רכב בגינה ריצה 14 חודשי מאסר, ולאחר מספר חודשים ששוחרר, נעצר בגין העבירות מושא דיון זה.

הנאשם שלל תכנון מראש של העבירה ומסר שלאחר שלא מצא עבודה באותו יום, ראו הוא והנאשמים האחרים את הרכב והחליטו לקחת אותו.

ברקע לביצוע העבירה, עמד לדבריו, צורך כלכלי וקושי לעמוד בפיתוי הכספי ושירות המבחן התרשם מלקיחת אחריות באשר למעורבותו באירוע.

הנאשם התקשה להתייחס לחזרתיות על העבירות ושירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירה, טשטוש גבולות וקושי להתמודד עם מצוקותיו ונטייה לחיפוש פתרונות קלים.

לצד הסיכון לחזרה על המעשים, ציינה קצינת המבחן את רצונו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין ללא מעורבות בפלילים ואת אי השימוש בחומרים ממכרים.

בהעדר אפשרות לחלופה שיקומית בשל כך שאינו תושב ישראל ונוכח חומרת העבירות והחזרה עליהם, המליצה קצינת המבחן להפנות תשומת לב שירות בתי הסוהר לבחון את מיקסום תקופת מאסרו לבחינת דרכי טיפול ושיקום עבורו.

טיעונים לעונש

בא כוח המאשימה טענה, כימדובר במעשים חמורים שיש בהם לפגוע באופן אנוש וקשה בקניינו של הזולת, ומשום כך היא ביקשה לקבוע מתחם עונשי בעניינם של נאשמים 2 ו-3 אשר יעמוד על **24-48** חודשי מאסר, ואילו בעניינו של נאשם 1 אשר הורשע בעבירות נוספות, כל לשיטתה, צריך מתחם הענישה ההולם לעמוד על **36-48** חודשי מאסר בפועל.

נוכח עברם הפלילי של הנאשמים אשר יפורט לעיל, הרי שהמאשימה ביקשה להציב את עונשם בחלקם המרכזי של מתחמי הענישה ההולמים וכן להטיל עליהם מאסר מותנה, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה, פסילה מותנית, פסילה בפועל וכן פיצוי למתלוננת וקנס.

הסניגור טען לעומתה, כי הרכוש אשר נגנב, לרבות הרכב, הוחזר לידי המתלוננת, ובכלל, כל לטעמו, יש לייחס למעשים המתוארים בכתב האישום את עבירת גניבת הרכב, באשר ההתפרצות לדירה הינה נספח למעשים אלו. לדבריו, מתחמי הענישה אשר הוצבו על ידי המאשימה אינם מציאותיים, ויש לבחור מתחמי ענישה מתונים בהרבה. עוד ביקש הסניגור המלומד, עו"ד מ. יחיא, לחפוף את העונשים המתונים המוטלים על הנאשמים ולהפעיל את מידת הרחמים בעת גזירת דינם.

הנאשמים עצמם, בדברם האחרון, הביעו חרטה על המיוחס להם, וביקשו להקל בגזר דינם תוך התחשבות במשפחותיהם.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

בעבירות הגניבה למיניהן מוגן הערך החברתי של הגנה על זכות הקניין, זכות יסוד במדינת ישראל. עבירות התפרצות, נועדו לביצוע הגניבות, כך שגם בהן מוגן ערך זה, אך בהן מוגן גם הערך של הגנה על שלומם וביטחונם של קורבנות העבירות. מעשי התפרצות לבתים פרטיים פוגעים קשות בפרטיות בעליהם וטומנים בחובם סכנה קרובה ומוחשית לחיי אדם, שעשויה להתממש בעת מפגש פתאומי בין הפורצים לדיירים, ולא אחת הסתיימו היתקלויות כאלה בקיפוח חיים

ממש, כפי שעמד על כך בית המשפט העליון ב בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזה** [פורסם בנבו] (31.12.08):

"פריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת נפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר. זאת ועוד הגדרת עבירות אלו כ'עבירות רכוש', נותנה תחושה מצמצמת וקונוטציה שגויה- לסובבים, באשר למהות העבירות שהתבצעו, הפוגעות במהות התמצית באמירה: 'ביתו של האדם- מבצרו'. ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית- מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי- משפחתי השמור ביותר של האדם (שם, פסקה 8 לפסק דינו של כב' השופט ח' מלצר, וראו לעניין זה גם פסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בע"פ 6002/15 אבו סרייה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.3.16), פסקה 14).

עבירות הגניבה וההתפרצות בענייננו, בוצעו לאחר שהנאשמים נכנסו לישראל שלא כחוק והנאשם 1 הסיע את הנאשמים האחרים. בעבירות אלה מוגן הערך הציבורי של הגנה על זכותה וחובתה של המדינה לשמור על גבולותיה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה. אשר למתחם הענישה, יצוין כי כניסה לישראל שלא כחוק, שמטרתה ביצוע עבירות, אינה ככניסה לישראל לצרכי פרנסה והיא כמובן חמורה יותר.

עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ברכב ללא ביטוח, הן עבירות אשר בהן ביקש המחוקק להגן על חייהם וביטחונם של כלל משתמשי הדרכים הציבוריות. נהיגה ברכב ביד מי שמעולם לא הוכשר לכך, מסכנת את חייהם של הולכי הרגל, הנהגים האחרים והנוסעים עם אותו נהג לא מורשה. כשעבירה זו מבוצעת ללא כיסוי ביטוחי, המשמעות היא שהנפגעים לא יזכו לכיסוי ביטוחי על נזקיהם, או שעול הפיצוי ייפול על קופת המדינה.

בעבירה של התנגדות למעצר מוגן הערך החברתי של כיבוד החוק ורשויות החוק, לצד הגנה על מלאכתם של השוטרים בעת שמירה על הסדר הציבורי.

מן הערכים המוגנים, אל הנסיבות המיוחדות במקרה זה.

כתב האישום פותח במעשה ההתפרצות והגניבה אשר ביצעו הנאשמים, אולם ראשיתו של האירוע היא בכניסתם של שלושת הנאשמים, אשר אינם מורשים לשהות בישראל, לתוך ישראל שלא כדין. הנאשם 1 נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, והסיע את שני הנאשמים האחרים, תוך שהוא מסכן אותם ואת ציבור הנהגים והולכי הרגל. הנאשמים שוטטו באופן זה ברחבי מושב בר גיורא, עצרו ליד ביתה של המתלוננת והתפרצו לתוכו, נטלו את מפתחות הרכב וגנבו אותו, על הציד האישי של המתלוננת שהיה בתוכו.

בתסקירי שירות המבחן מסרו הנאשמים כי לא מדובר בעבירות מתוכננות, ורק כאשר זיהו "הזדמנות" להתפרץ לבית עשו כן באופן ספונטאני, ואולם המתואר בכתב האישום מלמד אחרת- ברכב החזיקו הנאשמים מכשירי פריצה, דוגמת מספרים גדולים, מפתח צינורות ומגזרי מתכת שיועדו לביצוע הגניבה, ועל כן לא ניתן לקבל את טענתם כי לא מדובר באירוע מתוכנן מראש.

משהבחינו הנאשמים בניידת משטרה, הנאשם עצר את הרכב והשלושה יצאו מהרכב ובכך התנגדו למעצרו החוקי, עד אשר השוטרים נאלצו להתיז לעברם גז פלפל. בהתנגדותם למעצרו, הפריעו הנאשמים לשוטרים לבצע את מעצרו

כדין ונוצר חשש מהתפתחות האירוע למעשי אלימות ופגיעה בשוטרים, נוסף לפגיעה בעוברי אורח.

התארגנותם של שלושת הנאשמים לביצוע העבירה בצוותא, הכנת מכשירי הפריצה מראש, והכל לאחר שנכנסו לישראל שלא כדין, והנאשם נוהג ברכב בלא שהוכשר אי פעם לנהיגה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח ולבסוף התנגדותם למעצר, מלמדים על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

באשר לחלקו של כל אחד מהנאשמים הרי שנראה כי השלושה פעלו משותף, ולכן לכל אחד מהם חלק משמעותי בביצוע העבירות, אך חלקו של הנאשם 1 הוא הגדול ביותר, שכן הוא אשר נהג ברכב והסיע את שני הנאשמים האחרים.

לאחר שנתתי דעתי לערכים המוגנים, לפגיעה בהם, לנסיבות ביצוע העבירות וכן לענישה הנוהגת בפסיקה, מצאתי כי **מתחם הענישה נע במקרה זה בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לנאשמים 2 ו-3, ולנאשם 1 נע הוא בין 16 ל-30 חודשי מאסר.**

העונשים המתאימים

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, נקבע העונש המתאים בהתאם לנסיבות אישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ולכן לכל אחד מהנאשמים ייגזר עונש המתאים לנסיבותיו.

נאשם 1

הנאשם 1, בן 25 שנים, נשוי ואב לשלוש בנות.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, וקצינת המבחן התרשמה כי הוא מקבל אחריות מלאה על ביצועו. הודאתו בעבירה מהווה גם שיתוף פעולה עם רשויות החוק וחסכון בזמן שיפוטי ובזמנם של גורמי החוק הנוספים.

כיום הנאשם חש חרטה על מעשיו. הוא שיתף את קצינת המבחן בתחושתו שעשה טעות גדולה, והוא מצר כי עתה, בשל מעצרו, אינו יכול לדאוג למשפחתו.

בהתחשב במצב הכלכלי של משפחתו, בכך שהוא אב לשלוש בנות קטינות הסמוכות על שולחנו, הרי שפגיעתו של עונש מאסר בנאשם ובמשפחתו תהא קשה עד מאוד, במיוחד נוכח דאגתו לילדותיו ולתנאי מחייתן. לעניין זה אציין, כי הנאשם עצור מזה כ- 9 חודשים, וגם לכך נתתי דעתי, במכלול השיקולים.

קצינת המבחן תיארה את נסיבות החיים של הנאשם, ונראה שיש להן השפעה על ביצוע העבירות. הנאשם גדל במצוקה כלכלית קשה, עד אשר נאלץ לעזוב את בית הספר לאחר 4 שנות לימוד בלבד, וכיום הוא רואה לנגד עיניו את בנותיו גדלות לאותה מצוקה. כישלונותיו במציאת עבודה ומקור פרנסה הביאוהו לתחושות חוסר אונים, וניכר כי מצבו זה הביא אותו לביצוע העבירות.

נסיבות חייו והשפעתן על ביצוע העבירות מאפשרות הבנת בחירתו בביצוע העבירות, ובהתאם לסעיף 40 יא לחוק העונשין, הרי שהן חלק מהנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן. יחד עם זאת יודגש, כי אין בכך כדי להפחית מחומרתן ועצמת פגיעתן.

אל מול השיקולים לקולה, עומד לנאשם לרועץ עברו הפלילי מכביד. כובד משקלו של העבר הפלילי איננו נובע ממספר רב של הרשעות, כי אם מסוג ההרשעות. בשני ההליכים הקודמים בעניינו, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של שהייה בישראל שלא כדין שלאחריהן ביצוע עבירות של גניבת רכב וניסיון גניבה נוסף ואחת ההרשעות היא גם בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסה.

עברו זה של הנאשם מעיד כי לפניי אדם אשר פעם אחר פעם נכנס לישראל בניגוד לחוק, בלא שבידו היתר לכך, על מנת לבצע עבירות. הנאשם פוגע בגבולותיה של המדינה, מערים על רשויות החוק האמונות על שמירה על הגבולות, ופוגע באזרחי מדינת ישראל, ברכושם ובשלומם.

העבירות שהנאשם מבצע שוב ושוב מעידות כי לפניי אדם הבז לחייהם של אחרים. הוא קהה חושים באשר להעמדת הנהגים האחרים והולכי הרגל בסכנת חיים, נוכח נהיגתו בלא הכשרה ובלא רישיון, ופוגע בקניינם כאשר החזרה על המעשים מעידה על נוהג והרגל בזוי של הנאשם.

הנאשם ביצע את העבירות בהליך השני שבו הורשע, בעוד עונש מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו, כך שהוכיח במעשיו שאפילו עונש זה אינו מרתיעו, ולכן על הענישה שתיגזר עליו בפועל להיות משמעותית ומרתיעה עבורו, תוך שיש להציבו בחלקו המרכזי של מתחם הענישה ההולם.

לאחר שנתתי דעתי לשיקולי הענישה המתחייבים בעבירות אלה, שיקולי הגמול וההרתעה ולצד כלל השיקולים שהובאו כאן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **עשרים ואחד (21) חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו.**
2. **אני מפעיל בזאת את עשרת (10) חודשי המאסר המותנה אשר הוטלו במסגרתו של ת"פ 42612-01-13 (בית משפט השלום ברחובות), כך ששמונה (8) חודשים מתוכם ירוצו במצטבר, והיתר בחופף לכל עונש אחר אשר הוטל במסגרתו של תיק זה.**
- הנאשם ירצה, אם כן, עשרים ותשעה (29) חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו.**
3. **שמונה (8) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממעצרו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.**
4. **ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.**
5. **ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממעצרו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.**
6. **שישה (6) חודשי פסילה מקבלת רישיון נהיגה שיימנו מיום שחרורו ממאסרו.**
7. **שלושה חודשי פסילה מקבלת רישיון נהיגה, אשר לא יירוצו אלא אם יעבור הנאשם על העבירות**

בהן הורשע, וזאת תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו.

8. פיצוי למתלוננת, גב' איטח, בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו עד ליום 1.1.19.

נאשם 2

נאשם 2, בן 26 שנים, ובעברו שש הרשעות קודמות במגוון עבירות רכוש הקשורות לרכב, עבירות רכוש אחרות, קשירת קשר לביצוע פשע, כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, התעללות בבעלי חיים וגניבת בקר, אשר בגינן הוא נידון במצטבר לענישה הכוללת 73 חודשי מאסר יחד עם ענישה צופת פני העתיד.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ונטל אחריות על ביצוע המעשים ובכך גם שיתוף פעולה עם רשויות החוק.

עברו של הנאשם מלמד כי יש להציבו במרכז המתחם העונשי אשר צוין לעיל, וזאת במיוחד לאור העובדה כי הוא ביצע את המיוחס לו בעת שתלויים ועומדים היו כנגדו שני עונשי מאסר מותנה בני 13 חודשים במצטבר, אשר הינם ברי הפעלה במקרה דנן.

לפיכך, בשל כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **שבעה עשר (17) חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו.**

2. **אני מפעיל בזאת את המאסרים המותנים אשר הוטלו במסגרתו של ת"פ 5406-01-13 (בית משפט השלום בירושלים), כך שעונש המאסר המותנה בן עשרת (10) החודשים ירוצה במצטבר לכל עונש אחר אשר הוטל בתיק דנן, ועונש המאסר המותנה בן שלושת (3) החודשים ירוצה בחופף.**

הנאשם ירצה אם כן, עשרים ושבעה (27) חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו.

3. **שמונה (8) חודשי מאסר אשר לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממעצרו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.**

4. **ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.**

5. **ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממעצרו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.**

6. **פיצוי למתלוננת, גב' איטח, בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו עד ליום 1.1.19.**

נאשם 3

הנאשם 3 רווק, בן 25 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, באופן שיש בו כדי להעיד על קבלת אחריות ושיתוף פעולה עם רשויות החוק.

שירות המבחן התרשם מלקיחת אחריות באשר למעורבותו בעבירות, והמניע לדבריו היה מניע כלכלי.

הנאשם גדל בדלות רבה במשפחה ללא אמצעים כלכליים, ולאחר 11 שנות לימוד נשר מהמסגרת החינוכית ולכך, מטבע הדברים, השפעה על ביצוע העבירות.

אין זו פעם ראשונה שבה הנאשם מבצע עבירות. בגזר דין מיום 7.4.16 הורשע הנאשם בעבירות גניבת רכב, השגת גבול וכניסה לישראל שלא כדין, בגין ריצה 14 חודשי מאסר(ת"פ 39209-07-15). מספר חודשים מועט לאחר שחרורו ממאסרו, ביצע את העבירות דנן, בעוד עונשי המאסר על תנאי תלויים ועומדים נגדו.

החזרה על המעשים זמן קצר לאחר הרשעתו הקודמת ובעוד עונשי מאסר על תנאי תלויים נגדו, מעידה כי ניהול ההליכים הפליליים לא מרתיע את הנאשם, וכפי שהתרשמה גם קצינת המבחן, הוא מתקשה להתייחס לחזרתיות על העבירות ומטשטש גבולות בין מותר לאסור.

בהתחשב בנתוניו של הנאשם, בכלל שיקולי הענישה ובכל האמור לעיל באשר למתחם הענישה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שבעה עשר(17) חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו.

2. אני מפעיל בזאת את המאסר המותנה אשר הוטל במסגרתו של ת"פ 39269-07-15 (בית משפט השלום בירושלים), כך ששניים עשר (12) חודשי המאסר המותנה יופעלו במצטבר לכל עונש אחר אשר הוטל במסגרתו של תיק זה, ויתר חודשי המאסר המותנה, בן שישה (6) ושלושה (3) חודשים ירוצו בחופף.

הנאשם ירצה, אם כן, עשרים ותשעה (29) חודשי מאסר בפועל ממש בניכוי ימי מעצרו.

3. שמונה (8) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממעצרו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

4. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.

5. ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממעצרו על כל עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה על חוק הכניסה לישראל.

6. פיצוי למתלוננת, גב' איטח, בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו עד ליום 1.1.19.

המוצגים בתיק, ככל שקיימים, יושמדו, יחולטו או יוחזרו לבעליהם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ח, 01 ינואר 2018, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.